

REVOLUSJON INNEN UTDANNELSEN

I hver utgave av Ildsjelen fram til seminaret og foredraget Neale Donald Walsch skal holde i Bergen i september 2009 (se side 55) vil vi ha en artikkel basert på innholdet i bøkene han har skrevet. Denne artikkelen er hentet fra boken Himmelske Samtaler bok 2 (mesteparten av kapittel 9 side 125). Denne dialogboken med Gud ble skrevet av Neale Donald Walsch. (Boken kan kjøpes via Ildsjelen. Se side 59.) Teksten i fet skrift er Walsch sin.

illustrasjonsfoto: Colourbox.no

Du ville snakke om utdanning.

Ja, gjerne. Jeg har merket meg at de fleste av dere har misforstått meningen, formålet og nytten av utdanning, for ikke å snakke om måten å legge den opp på.

Det var litt av en salve. Du må forklare nærmere.

De fleste mennesker har bestemt at

”På Jorden har dere skapt et samfunn der lille Per har lært å lese i førskolen, men han har ikke lært å slutte med å slå broren sin. Og Kari har lært seg multiplikasjonstabellen og å bruke kalkulator på et tidlig stadium, men hun har ikke lært at det ikke finnes noe flaut eller skammelig ved kroppen sin.”

meningen og formålet med utdanning er å formidle kunnskap - at det å utdanne noen, er å overlevere kunnskap - generelt sett den oppsamlede kunnskap om familien, klanen, stammen, samfunnet, nasjonen og verden.

Likevel har utdanning lite med kunnskap å gjøre.

Å? Har jeg ikke forstått noe?

Helt klart ikke.

Hva handler det da om?

Visdom.

Visdom.

Ja.

Jeg gir opp. Hva er forskjellen?

Visdom er kunnskap i praksis.

Fortrenger vi visdom til fordel for kunnskap?

I de fleste tilfeller, ja.

Hvordan gjør vi dette?

Dere lærer barna deres hva de skal tenke i stedet for hvordan.

Kan du forklare nærmere?

Betyr det at vi ikke skal gi barna våre kunnskap? Vil du at vi skal prøve å gi dem visdom i stedet?

For det første, ikke «prøv» å gjøre noe som helst. *Gjør det.* For det andre, ikke fortrenge kunnskap for å finne visdom. Det kan bli katastrofalt. På den annen side, ikke fortrenge visdom for å finne kunnskap. Det kan også bli katastrofalt. Det vil ta livet av all utdanning. På Jorden er det i ferd med å skje.

Selvfølgelig. Når dere overleverer kunnskap til barna, forteller dere dem hva de skal tenke. Det betyr at dere forteller dem hvilke kunnskapskrav som stilles dem, hva dere vil ha dem til å tro er sant.

Når dere tilfører barn visdom, forteller dere dem ikke hva dere forventer at de skal vite, eller hva som er sant, men *hvordan de skal finne sine egne sannheter.*

Men ingen visdom uten kunnskap.

Enig. Det er derfor jeg sier at du kan ikke fortrenge kunnskap for å finne visdom. En del grunnleggende kunnskap må overleveres fra en generasjon til den neste. Utvilsomt. Men så liten kunnskap som mulig. Jo mindre, desto bedre.

La barnet oppdage selv. For du skal vite: Kunnskap kan tapes. Visdom blir aldri glemt.

Vil du at skolene skal undervise så lite som mulig?

Skolene burde vektlegge på en annen måte. Akkurat nå er fokus sterkt rettet mot kunnskap, og det er lite oppmerksomhet som vies visdom. Mange foreldre betrakter undervisning i kritisk tenkning, problemløsning og logikk for truende. De vil ikke ha slik undervisning. Det kan de sikkert få til, hvis de ønsker å beskytte sin livsstil. For det er svært sannsynlig at barn som får lov til å utvikle sin egen kritiske tankeprosess, *gir slipp* på sine foreldres moral, normer og livsstil.

For å beskytte menneskets livsstil, har dere bygget et utdannelses

å undervise i.

Dere har ikke tillatt skolene å lære bort at kjærlighet er det viktigste. Dere har ikke tillatt skolene å snakke om betingelsesløs kjærlighet.

Men det tillater vi ikke engang religionene våre å snakke om.

Det er riktig. Og dere vil ikke tillate at deres etterkommere lærer å sette pris på seg selv og kroppen sin, sin menneskelighet og sitt vidunderlige seksuelle selv. Og dere vil ikke at barna skal vite at de først og fremst er åndelige vesener som har tatt bolig i en kropp.

I de samfunn som snakker åpent om, diskuterer fritt og som med glede forklarer og opplever seksualitet, finnes det faktisk ingen seksuelle forbrytelser, bare et lite antall uventede fødsler, men ingen «uekte» eller uønskede barn. I høytstående samfunn er *alle* fødsler en velsignelse, og det blir tatt godt vare på både mor og barn. Samfunnet vil ikke ha det på noen annen måte.

I samfunn der historien ikke er vridd til den sterkeste og mektigstes rett, blir fortidens feilsteg åpenlyst erkjent og aldri gjentatt, og handlinger

kunnet skaffe til veie. Nå når dere vet alt dette: Hva tror dere vi kan lære av det? Hvis dere skulle ha funnet en løsning på disse problemene som ble løst ved bombing den gangen det skjedde, hva ville dere ha gjort? Kan dere komme på en bedre løsning?»

Ja vel, ja. Det er for lettvin. Alle kan komme med et svar på den måten - være etterpåklok. Alle kan se seg over skulderen og si: «Jeg ville ikke ha gjort det slik.»

Hvorfor gjør dere ikke det, da?

Unnskyld?

Jeg sa, hvorfor gjør dere ikke det, da? Hvorfor har dere ikke sett dere over skulderen og *lært* av fortiden og handlet annerledes? Jo, det skal jeg si deg. Fordi hvis dere tillater barna å se på deres fortid og analysere den kritisk - ja, til og med *forlange* at de skal gjøre det som en del av utdannelsen - ja, da risikerer dere at de blir *uenige* i løsningene deres.

De vil være uenige uansett, forresten. Men dere vil bare ikke ha for mye av det i klasserommene.

”Menneskenes verden har gått amok. Det er jeg enig i. Men verden har ikke gått amok på grunn av det dere har latt skolene lære barna. Den har gått amok på grunn av alt dere ikke har tillatt dem å undervise i.”

system som baserer seg på å utvikle et barns hukommelse, ikke dets muligheter. Barn læres opp til å *huske* fakta og fiksjon - fiksjon som alle samfunn har skapt om seg selv - i stedet for å få mulighetene til å oppdage og skape sine egne sannheter.

Undervisningsopplegg som går ut på å la barn utvikle sine *naturlige muligheter* og *evner* fremfor *hukommelsen*, blir latterliggjort av dem som tror de vet hva barn trenger å lære. Til tross for dette har den kunnskap dere har gitt barna, ført dere ut i mer uvitenhet, ikke fjernet den.

Men hva med alle disse påstandene om gamle verdier og dagens oppløsning av samfunnsnormene, som så mange snakker om? Hva med den utrolige økningen i fødsler blant tenåringer, eller enslige mødre på sosialstøtte, eller verden som går amok?

Menneskenes verden har gått amok. Det er jeg enig i. Men verden har ikke gått amok på grunn av det dere har latt skolene lære barna. Den har gått amok på grunn av alt dere ikke har tillatt dem

som klart er selvdestruktive, får bare lov til å skje *en* gang.

I samfunn hvor man underviser i kritisk tenkning og problemløsning og kunnskap om livet, i stedet for å memorere opplysninger, blir såkalte «rettferdiggjorte» handlinger i fortiden holdt frem for nærmere granskning. Ingenting blir ukritisk godtatt.

Men hvordan kan det fungere? La oss bruke eksemplet fra annen verdenskrig. Hvordan kan et samfunn som underviser i livsvisdom, fremfor nakne fakta, behandle en historisk hendelse som Hiroshima?

Lærerne burde beskrive for elevene nøyaktig hva som hendte. De tar med alle fakta - absolutt *alle* - som førte til at det skjedde. De leter etter historikernes synspunkter på *begge* sider, idet de vet at *enhver* sak har mer enn en side. Deretter ber de ikke elevene om å memorere de opplysningene de har fått. De kommer heller med en utfordring. De sier: «Nå har dere hørt alt om det som skjedde. Dere vet alt som skjedde forut og alt som kom etter. Vi har gitt dere så mye informasjon om dette temaet som vi har

Så de må trekke ut på gatene. Gjøre hærverk. Brenne BH'er og flagg. De gjør alt for å tiltrekke seg de voksnes oppmerksomhet, for å få dere til å se. Ungdommen skriker til dere: «Det må finnes bedre alternativer!» Likevel hører dere dem ikke. Dere *vil* ikke høre. Og dere vil i hvert fall ikke ha dem til å tenke kritisk over de opplysningene dere serverer på skolen.

Bare *lær* det, sier dere. Kom ikke her og fortell oss at det vi har gjort er galt. Dere må begripe at det vi har gjort er *riktig*.

Slik utdanner dere barna deres. Det er det dere kaller utdanning.

Men hvordan skal vi undervise ungdommen?

Først av alt skal dere behandle dem som sjeler. De er sjeler som har tatt bolig i en fysisk kropp. Det er ikke så enkelt for en sjel å gjøre det - ikke så enkelt for en ånd å venne seg til det. Det er så innestengt, så begrensende. Så barnet vil skrike fordi det plutselig blir så begrenset. Hør dette skriket. Forstå det. Og gi barnet ditt så liten følelse av

«begrensning» som overhodet mulig.

Deretter skal du vise dem den verden dere har skapt. Vær full av omsorg - og forsiktig med hva du fyller hukommelsen deres med. Barn husker alt de ser, alt de opplever. Hvorfor klasker dere barna på baken i samme øyeblikk som de blir født? Tror dere virkelig at det er den eneste måten å starte maskineriet deres på? Hvorfor fjerner dere babyen fra moren bare noen minutter etter at det er blitt revet bort fra den eneste livsform det til da har kjent? Kan ikke måling, veiing, vask og stell vente et øyeblikk mens den nyfødte får føle tryggheten og omsorgen fra den som har *gitt det liv*.

Hvorfor tillater dere at noen av de første inntrykkene et barn får, er et inntrykk av vold? Hvem har sagt at det er bra for barnet? Og hvorfor gjemmer dere bort kjærligheten?

Hvorfor lærer dere barna å skamme seg over kroppen og kroppsfunksjonene ved å skjerme deres egen kropp fra dem, og ved å si at de aldri må berøre seg selv slik at det tilfredsstill dem? Hva slags budskap gir dere dem om tilfredsstillelse? Hva lærer dere dem om kroppen?

”En del grunnleggende kunnskap må overleveres fra en generasjon til den neste. Utvilsomt. Men så liten kunnskap som mulig. Jo mindre, desto bedre. La barnet oppdage selv. For du skal vite: Kunnskap kan tapes. Visdom blir aldri glemt.”

Hvorfor plasserer dere barna på skoler der konkurranse tillates og oppmuntrer, der det å være «best» blir «høyest» belønnet, hvor «resultater» blir gradert og det å bevege seg i sitt eget tempo såvidt kan tales? Hvordan oppfatter et barn dette?

Hvorfor lærer dere ikke barn bevegelse og musikk og om gledene ved kunst og eventyrenes mystikk og livets undre?

Hvorfor vekker dere ikke det som naturlig bor i et barn fremfor å fylle barnet med noe som er unaturlig for det?

Hvorfor lærer dere ikke ungdommen logisk og kritisk tenkning og problemløsning gjennom egen intuisjon og indre viten, fremfor å bruke regler, hukommelsessystemer og konklusjoner fastsatt av et samfunn som allerede har bevist at det ikke er i stand til å bevege seg mot en oppvåkning ved disse metodene, men likevel fortsetter å bruke dem?

Til slutt, undervis i *tanker*, ikke *emner*. Skap en ny dagsorden og bygg den rundt tre grunnverdier: Bevissthet
Ærlighet

Ansvar

Lær barna disse begrepene fra første stund. Få dem til å gjennomgå grunnverdiene så lenge de lever. La hele undervisningsmodellen være basert på slike grunnverdier. La all instruksjon springe ut fra dem.

Jeg skjønner ikke hva det betyr.

Det betyr at alt dere lærer bort, skal ha sitt utspring i dette konseptet.

Det må du forklare. Hvordan kan vi undervise i de grunnleggende disiplinene lesing, skriving og regning kun basert på dine grunnverdier?

Alle fortellinger, historier og emner som blir tatt opp, burde ha sitt utspring i grunnverdiene. Fra første stund av. Det betyr at det burde være fortellinger om bevissthet, historier som handler om ærlighet og om ansvar. Barna vil bli kjent med verdien av selve grunnverdien.

Stiloppgaver burde på samme måte utgå fra disse grunnverdiene og det som er beslektet med dem, etter hvert som barnet lærer å uttrykke seg.

Selv regneferdighet kan læres

innenfor disse rammene. Aritmetikk og matematikk er ikke abstrakter, men det mest grunnleggende verktøy i universet for levende liv. Undervisning i alle matematiske grener burde settes i sammenheng med en videre livserfaring slik at det trekker oppmerksomheten mot og fokuserer på grunnverdiene og de tilhørende verdier.

Hva er disse «tilhørende verdiene»?

For å bruke et uttrykk som er populært i mediabransjen, det er *spin offs*, det vil si noe som er en naturlig videreføring av grunnverdiene. Hele utdanningsmodellen kan bygges rundt disse *spin offs* og erstatte fagene i den nåværende modellen, som bygger undervisningen på fakta.

Slik som?

La oss bruke fantasien. Hvilke verdier er viktig for ditt liv?

Tja - kanskje ærlighet, som du har sagt.

Ja, fortsett. Det er en grunnverdi.

Og, la meg se - rettferdighet. Det er viktig for meg.

Bra. Annet?

Å vise respekt for andre. Det er viktig. Jeg vet ikke hvordan jeg skal få det til å bli en verdinorm.

Fortsett. Bare la tankene strømme på.

Å komme meg videre. Å være tolerant. Ikke såre andre. Se på alle mennesker som likeverdige. Alt dette er noe som jeg håper å kunne lære mine barn.

Fint. Utmerket! Fortsett.

M-m-m... å tro på seg selv. Det er viktig. Og, nå skal vi se - en ting til - jo, å vise verdighet. Ja. Det tror jeg det heter, å vise verdighet. Jeg vet ikke hvordan jeg skal beskrive det bedre, men det har å gjøre med måten man lever sitt liv på, måten man respekterer andre og andres livsvalg på.

Dette er bra. Virkelig bra. Nå nærmer du deg. Og det er mange andre slike

verdinormer som alle barn må forstå fullt ut hvis de skal utvikle seg og bli hele mennesker. Likevel underviser dere ikke i disse temaene på skolene. Det er de viktigste sakene i livet, dette vi nå snakker om. Men dere underviser ikke i det. Dere underviser ikke i hva det vil si å være ærlig. Dere underviser ikke i hva det vil si å ta ansvar. Dere underviser ikke i hva det betyr å være oppmerksom på andre menneskers følelser og vise respekt for andres valg i livet.

Du sier at det er opp til foreldrene å undervise i disse tingene. Men foreldre kan bare formidle videre det som er blitt formidlet dem. Og fedrenes synder går i arv til sønnen. Derfor lærer du hjemme bare det samme som dine foreldre lærte i sine hjem.

Hva så? Hva er galt med det?

Som jeg har sagt om og om igjen, har du sett hvordan verden ser ut i det siste?

Du maler og maler på det. Du tvinger oss til å se på det. Men alt det er ikke vår feil. Vi kan ikke bebreides hvordan resten av verden er.

Det er ikke spørsmål om å bebreide noen, det er et spørsmål om valg. Og hvis dere ikke er ansvarlig for de valgene menneskeheten har gjort og *fortsetter* å gjøre, hvem er det da?

Men vi kan ikke ta ansvar for alt!

Jeg sier deg dette: Dere *kan ikke forandre på noe* før dere er villige til å ta ansvar.

Dere kan ikke fortsette å si, *de gjorde det, de gjør det* og hvis bare de kunne ordne opp! I en tegneserie laget av Walt Kelly, er det en figur som heter Pogo. Han sa i en sammenheng følgende uforglemmelige ord: «*Vi har møtt fienden, og fienden det er oss.*»

Vi har gjentatt de samme feilene i hundrevis av år, ikke sant -

I tusenvis av år, min sønn. Dere har gjort de samme feilene i tusenvis av år. Menneskeheten har ikke utviklet sine grunnleggende instinkter nevneverdig siden den befant seg på huleboerstadiet. Likevel blir ethvert forsøk på å forandre på det, møtt med mistro. Enhver utfordring til å se nærmere på verdiene deres og kanskje revurdere dem, blir møtt først med frykt og så raseri. Men her kommer i hvert fall et forslag fra meg om hvordan dere kan legge opp undervisning i høyere verdier i *skolen*. Antakelig fører det oss begge ut på glattisen.

Likevel er det akkurat slik det gjøres i høyt opplyste samfunn.

Men problemet er at ikke alle mennesker er enige om disse verdinormene og hva de står for. Derfor kan vi ikke undervise i dem. Foreldrene blir helt ville når man forsøker å sette disse tingene på dagsordenen. De sier at du lærer bort «verdiene», og at skolen ikke er rette stedet for slik opplæring.

De tar feil! Enda en gang med utgangspunkt i at dere sier at dere forsøker å gjøre som en gruppe mennesker - nemlig å skape en bedre verden - dere tar *feil*. Skolen er nettopp stedet for slik opplæring. Nettopp *fordi* skolen er beskyttet mot foreldres fordommer. Nettopp *fordi* skolen er atskilt fra foreldres fastlåste oppfatninger. Dere har *sett* hva resultatet på Jorden blir når verdinormer går i arv fra foreldre til barn. Jorden er i en tilstand av bare *rot*.

- Dere forstår ikke de mest grunnleggende verdier i et sivilisert samfunn.
- Dere vet ikke hvordan dere skal

løse en konflikt uten vold.

- Dere vet ikke hvordan dere skal leve uten frykt.
- Dere vet ikke hvordan dere skal handle, bortsett fra til eget beste.
- Dere vet ikke hvordan dere skal elske betingelsesløst.

Dette er de grunnleggende - *grunnleggende* - forståelser, og dere har ikke engang greid å nærme dere en forståelse av dem, enda mindre å bruke dem som et verktøy - etter så mange tusener av år.

Men finnes det en vei ut av dette uføret?

Ja! Gjennom skolene. Den går gjennom utdanning av ungdommen! Deres håp ligger i neste generasjon, og den etter der igjen! Men dere må holde opp med å pådytte dem fortidens metoder. Det

”Skap en ny dagsorden og bygg den rundt tre grunnverdier:

Bevissthet

Ærlighet

Ansvar

***Lær barna disse begrepene
fra første stund. Få dem til
å gjennomgå grunnverdiene
så lenge de lever. La hele
undervisningsmodellen
være basert på slike grunn-
verdier. La all instruksjon
springe ut fra dem.”***

har aldri fungert. Det har ikke ført dere dit dere ønsker å være. Derfor blir dere liggende som dere har redd, hvis dere ikke er forsiktige!

Så *stopp* nå! Snu! Sett dere sammen og samle tankene. Skap den høyeste visjon av den største visjon dere noen gang har hatt om dere selv som mennesker. Deretter skal dere ta for dere de verdier og konseptene som gjør dere i stand til å skape en slik visjon og *undervise i dem i skolene*.

Hvorfor ikke ha fag som –

- *Hva er makt?*
- *Fredelige konfliktløsninger*
- *Hva er et ekte vennskap*
- *Personlighet og selvutvikling*
- *Samspillet mellom kropp, sjel og ånd*
- *Bruk din kreativitet*
- *Selverkjennelse og verdsetting av andre*

- *Seksuallivets gleder*
- *Rettferdighet*
- *Toleranse*
- *Forskjeller og likheter*
- *Etikk og økonomi*
- *Kreativ bevissthet og hjernens makt*
- *Bevissthet og våkenhet*
- *Ærlighet og ansvar*
- *Synlighet og gjennomskuelighet*
- *Vitenskap og ånd*

Mye av det er allerede på undervisningsplanen. Vi kaller det sosialfag.

Jeg snakker ikke om et valgfag noen dager i uken. Jeg snakker om hvert av disse emnene som *eget fag*. Jeg snakker om en total reform av skolenes undervisningsplan. Jeg snakker om en undervisningsplan basert på verdinormer. Nå underviser dere etter en faktablan.

Jeg snakker om å fokusere barnas oppmerksomhet på like mye forståelse for de grunnleggende verdier og teorier som de kan bygge sitt eget verdisystem ut fra, som dere bruker på opplysninger, fakta og statistikk i dag.

I galaksen og universets høyt utviklede samfunn (som vi skal behandle mer inngående i Bok 3) blir det undervist i livsfilosofi i veldig ung alder. Det dere kaller «fakta», som blir betraktet som mindre viktig i disse samfunnene, det får de undervisning i mye senere.

På Jorden har dere skapt et samfunn der lille Per har lært å lese i førskolen, men han har ikke lært å slutte med å slå broren sin. Og Kari har lært seg multiplikasjonstabellen og å bruke kalkulator på et tidlig stadium, men hun har ikke lært at det ikke finnes noe flaut eller skammelig ved kroppen sin.

Akkurat nå er skolene deres bare opptatt med å finne svar. Det ville vært mye mer formålstjenlig om hovedoppgaven var å stille spørsmål. Hva betyr ærlighet, ansvar eller rettferdighet? Hva er følgene? Eller for den saks skyld, hva betyr det at $2 + 2 = 4$? Hvorfor blir det det? Høyt utviklede samfunn oppmuntrer barna til å *oppdage og finne svarene på dette selv*.

Rundt om i verden eksisterer det skoler som så smått har begynt å undervise på denne måten som er beskrevet i artikkelen og nye kommer til hele tiden. Her er bare noen få linker:
www.SchooloftheNewSpirituality.com
www.steinerskolen.no
www.sudval.org